

20
17da
október.

Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrundæminu).

Eptir að þér herra amtmadr með bréfi 13. apríl þ. á. höfðuð skýrt mér frá, að hreppstjórnir í Helgafellssveit hefðu, um leið og þeir sendu yðr vottorð hlutadeigandi sýslumanns um, að 150 rd. kornláns skuld, sem hvílt hefði á sveitinni væri borguð, farið þess á leit, að sveitin fengi uppgjöf á áföllnum vöxtum af skuld þessari, og látið allt yðar í ljósi um þetta málefni, var það horið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland og hefir hann 14. f. m. ritað mér á þessa leið:

«Um leið og þér herra landshöfðingi senduð hingað erindi amtmannsins yfir vestr-
amti Íslands um að veitt yrði Helgafellssveit í Snæfellsnessýslu uppgjöf á vaxtaskuldum
tæðrar sveitar af kornláni því, er henni var veitt af styrktársjóði Íslands árið 1861, hafði
þér í þóknanlegu bréfi frá 8. júní þ. á. skotið því til nánari í hugunar, hvort ástæða mundi
vera til að leita samþykkis alþingis til, að vextir þeir, er bæði Helgafellssveit, — en vaxta-
skuld hennar segið þér, að rétt reiknuð muni eigi nema meiru en 39 rd. 40 skj., — og
5 aðrir hreppar í nefndri sýslu eru í skuld um út af lánum, sem þeim voru veitt á nefndu
ári, yrði gefnir þeim upp, en til vara, að Helgafellssveit verði veitt uppgjöf á 3 ára vöxt-
um, eins og veitt var með konungsúrskurði 23. ágúst 1868 öðrum hreppum, er tóku þátt
í láninu.

Af þessu tilefni skal þjónustusamlega gefið til þóknanlegrar vitundar, að meðan að
eigi hefir verið sannað betr, en gjört hefir verið í ofanefndu bréfi amtmannsins yfir vestr-
amtinu, að Helgafellssveit sé eigi fær um að greiða vaxta upphæð þá er getið var, og sem
í sjálfa sér er litil, alitr ráðgjafinn það áhorfsmál að leita samþykkis konungs til, að upp-
hæðin verði gefin upp, enda hefir hans hátign, að því er snertir hreppa þá, er getið var
í bréfi landshöfðingjans 25. nóvember f. á., þegar gjört út um málið með úrskurði þeim
frá 24 febrúar þ. á. er yðr var kunngjörðr 27. s. m.

Þetta er hér með tjáð yðr herra amtmadr yðr til leiðbeiningar og til þess að þér
kunngjörðið það hlutadeigöndum.

21
17da
október.

Bréf landshöfðingjans (til stíptisyfirvaldanna).

Í tilefni af því, að embættismaðr einn hafði sótt um að fá 200 rd. lán úr landssjóði,
er endrborgaðist mánaðarlega af launum hans í 2 ár, svarað samkvæmt bréfi ráðgjafans
frá 18. f. m., að þetta yrði ekki veitt, þar sem það samkvæmt 5. grein opins bréfs
31. maí 1855 væri skilyrði fyrir því, að nokkuð væri galdið fyrir fram af embættislaun-
um, að launin væru eigi meiri en 1000 rd., en embættismaðrinn hefði 1000 rd. árleg
laun, auk 192 rd. viðbótar eptir lögum 26. marz 1870.

22
27da
október.

Bréf landshöfðingjans (til bæjarfógetans í Reykjavík).

Þeir 50 rd. að síðar viðbætri launabót eða alls 62 rd., sem með kansellibréfi 6. ág.
1839 voru lagðir til fangavardarins í Reykjavík af dómsmálasjóði Íslands, eru, eins og hr.
bæjarfógetanum er kunnugt, eptir að breyting varð um stundarsakir á stöðu fangavardar-
ins árið 1862, með bréfi dómsmálastjórnarinnar frá 13. júlí 1863 fyrst um sinn lagðir til
lögregluþjónanna í Reykjavík til skipta meðal þeirra eptir nánari ráðstöfun bæjarfógetans,

1) Með konungsúrskurði þessum var Neshreppum innan og utan Ennis, Eyrarsveit, Staðarsveit og Breiðavík-
hreppi veitt fræstr í 2 ár, talið frá 1. jan. þ. á. til að greiða skuldir þær, er hvíldu á þessum hreppum út
af kornláni árið 1860, en áskilið var, að hrepparnir skyldu greiða árlega vexti af þessum skuldum 4 af hundr-
aði. Af eldri bréfum um kornlánskuld þessa skal hér vísað til bréfa dómsmálastjórnarinnar 20. júlí 1864,
11. október 1865 og 15. ágúst 1868 í stjórnartíðindum þeim, er bókmentafelagið hefir gefið út.